

CYKLISTICKÁ POUŤ PO KOSTELECH CHRUDIMSKA

Pořádají se poutě Mariánské, Svatojiřské, Kateřinské a mnohé další. Od pradávna se lidé vydávali pěšky ke kostelům blízkým i vzdáleným. Poutě znamenaly nejen akt víry nebo pokání, ale byly vždycky též významnými událostmi kulturními a společenskými. Setkávali se na nich přátelé, známí i příbuzní, aby spolu strávili pár příjemných chvil. Vydejte se i vy na pouť – na putování od kostela ke kostelu na Chrudimsku. Město Chrudim pro vás připravilo itinerář s dvěma okruhy, po nichž se můžete toulat rovinatou i mírně kopcovitou krajinou pod Železnými horami.

CHRUDIM

Turistické informační centrum Chrudim

Resselovo náměstí 1, Stará radnice

tel.: +420 469 657 821, 773 993 333

e-mail: info@chrudim-city.cz, skype: [navstevnik.cz](https://www.skype.com/name/Navstevnik)

www.navstevnik.cz, www.chrudim.eu

MODRÝ OKRUH: Naladte se barokně a vstupte do bývalého kostela sv. Josefa jen několik kroků od chrámu na Resselově náměstí v **CHRUDIMI**. Kdysi kapucínský svato-stánek z roku 1662 – 1665 byl brzy obohacen o kapli Božího hrobu a Loretánskou kapli. Pod ním se nachází podzemní krypty, kde se dnes konají krátkodobé výstavy – na rozdíl od samotného kostela, který se po odsvěcení stal jedním z nejvýznamnějších kulturních center Chrudimi, **Muzeem barokních soch**. Součástí obnoveného, velice citlivě rekonstruovaného areálu jsou i sousedící Klášterní zahrady. Kvalita, architektonické řešení, výtvarné pojetí a hlavně obsahová náplň projektu vynesla Chrudimi dvě významná ocenění: muzeum se stalo Stavbou roku 2011 Pardubického kraje a téhož roku obsadilo druhé místo v prestižní soutěži LivCom Awards v jihokorejském Soulu.

Chrámové prostory jsou osazeny promyšlenou expozicí, jíž sestavil Mgr. Pavel Panoch, Ph.D. z Univerzity Pardubice. Vaše oko potěší pohled na unikátní kolekci východočeského barokního sochařství 17. a první poloviny 18. století. Ve vzdušném a neagresivně prosvětleném prostoru můžete obdivovat díla realizovaná v kameni i rozměrné řezbářské práce, mezi nimiž jednoznačně hrají prim překrásné skulptury Matyáše Bernarda Brauna a jeho žáků Jiřího Františka Pacáka a Ignáce Rohrbacha. Dalším unikátem je bohatě pojednané skupinové sousoší Kalvárie a vůbec poprvé veřejně vystavená Apoteóza sv. Jana Nepomuckého od Ferdinanda Maxmiliána Brokofa. Popsat zde všechna díla není možné, stejně jako zprostředkovat zážitek, jehož intenzitu nejlépe poznáte sami při procházce expozicí.

Součástí prohlídky je i projekce filmu „Příběh kamene“, který vám kromě jiného přiblíží historii vzniku sloupu Proměnění Páně na Resselově náměstí, na jehož ztvárnění se s největší pravděpodobností podílel i slavný Jan Blažej Santini-Aichel.

ZAJÍMAVÉ PROGAMY V MUZEU BAROKNÍCH SOCH: „LETNÍ BAROKNÍ SCÉNA 2016“

Ve čtvrtek **18. srpna 2016** zde můžete zhlédnout „gratulační operu“ Antonia Caldara „Ghirlanda di fiori“. Pátek **19. srpna 2016** bude věnován Antoniu Vivaldimu, Georgu Fridrichu Händelovi, Antoniu Lottimu v anonymním díle FACETUM MUSICUM z roku 1738 – veselé karnevalové opeře s antickou anekdotou konfliktu mezi Diogenem a alegorickou figurou svobody provázenou bujarou společností veselých a požívačných kumpánů. Opera je sestavena z árií a sborů. Dnešním slovníkem bychom ji nazvali „the best of“ – co árie, to hit. V době moderní se podařilo ověřit a potvrdit, že neznámý „autor“ v opeře seřadil dílka výše uvedených slavných skladatelů. V sobotu **20. srpna 2016** si nenechte ujít představení dvou produkcí: G. F. Händel – THE ALCHEMIST a G. F. Händel, J. S. Bach, P. I. Čajkovskij, T. Hanzlík: ARION, ve kterých se sejde balet s pantomimou a melodramatem. Jejich obsahovým tmelem je touha po bohatství. Kromě toho zde probíhají kostýmované prohlídky, sochařské workshopy, loutková představení a celá řada dalších akcí.

Otevřeno v létě od 9 do 17 hod., vstupné 60,- Kč, rodinné 140,- Kč, senioři a studenti 40,- Kč, děti 30,- Kč.

www.mubaso.cz

S PŘÍBĚHEM OBRAZU SVATÉHO SALVÁTORA se můžete seznámit při návštěvě největšího chrudimského chrámu, trojlodního bazilikálního gotického **arciděkanského kostela Nanebevzetí Panny Marie** na Resselově náměstí. Postaven je na románských základech v místě, kde pravděpodobně kdysi stával starý přemyslovský hrad. Podle průzkumů je prokázáno, že nejstarší část krovu nad presbytářem pochází z roku 1340.

Hlavní chrámová i dvě vedlejší lodě jsou zaklenuty křížovými klenbami, světlo do prostoru vstupuje bazilikálními okny. Do hlavního oltáře byl osazen obraz, jehož historie stojí za pozornost. Jedná se o Kristův portrét neznámého malíře z 16. století. Kdysi patřil do sbírek Rudolfa II., odkud byl ukraden švédskými vojáky. Ti jej ale cestou ztratili a našel ho jakýsi pomocník v hostinci. Ten pak obraz prodal úředníkovi Ferdinanda Viléma Slavaty, od kterého jej koupil chrudimský Jan Pfeiffer. Když Švédové dorazili do Chrudimi, mnoho úcty k obrazu nechovali – dřevěnou desku s portrétem použili jako podložku pro hazard ve vrhcábech. Že se při hře opili „jako Dánové“, patřilo k charakteru doby. Obraz poničili a pořezali. Traduje se, že dokonce začal ronit krvavé krůpěje. Brzy se stal uctívanou ikonou a od roku 1676 byl vystaven v tehdejším děkanském kostele, kde se nachází i v současnosti. Krvavá jizva způsobená švédskou dýkou je na pravém spánku znatelná dodnes. Obraz sám není nijak rozměrný, deska má 50,5 x 44,5 centimetrů. Jeho historickou a uměleckou hodnotu nelze vyčíslit.

Kromě toho můžete zhlédnout i nejstarší artefakt kostela – gotickou křítelnici datovanou rokem 1462, dále celou kolekci gotických obrazů a soch svatých, a pokud chrám navštívíte v době mše, zaposlouchejte se do velebných tónů varhan s 45 rejstříky a 3 300 píšťalami.

Sám kostel je krásný ze všech stran a úhlů. Lze si jej prohlížet ze středu náměstí, od stolků kavárničky v podloubí nebo dokonce, budete-li mít chuť a odvahu, i z koše horkovzdušného balónu – jako se to podařilo nám. Z výšek, kam normálně mohou jen ptáci, přehlednete nejen celý široký a rovinatý kraj Chrudimska, ale i věže dalších kostelů, ke kterým vás zveme na následujících stránkách této přílohy.

Tak hurá na cesty – z Chrudimi přes Kateřinské předměstí, Vlčí Horu a Presy do **SLATIŇAN**. Ty jistě znáte díky zámku a slavnému chovu koní. Ale i **kostel sv. Martina** umístěný v jeho bezprostřední blízkosti stojí za pozornost a zastavení. Ještě kolem roku 1886 to byl venkovský kostelík ve stylu baroka s hranolovitou věží zakončenou cibulovitou bání a nad ní tzv. lucernou. Ke mši věřící svolávaly zvony Srdce a Poledník, jako “umíráček“ sloužil zřejmě – soudě podle jména – zvon Hran. Zvony však byly, kromě ocelového Poledníku, v letech první světové války svěšeny a zrekvírovány c. a k. erárem, aby místo zvuků velebných podporovaly válečné hrůzy coby kanóny. Kolem kostela se rozkládal slatiňanský hřbitov, dnes už dávno zrušený.

Kostel byl a stále je se zámek spojen nadzemní krytou chodbou vedoucí na „panskou kruchtu“. Nynější podobu mu vtisknul významný chrudimský architekt a stavitel František Schmoranz. K jeho zajímavostem patří také obraz Panny Marie ustavičné pomoci, k níž se po staletí věřící chodili modlit v dobách sucha. Ty jen tak mimochodem hrozí lidstvu i v éře dnešní, které tak pyšně říkáme „moderní“.

Před kostelem stojí vysoký a štíhlý morový sloup s pískovcovou sochou Spasitele a socha sv. Jana Nepomuckého – ta je replikou slavné bronzové sochy světce na Karlově mostě v Praze.

Pokud vás neláká procházka zámeckým okruhem nebo expozicemi Hipologického muzea, doporučujeme krátký výlet třeba na nedaleký Kočičí hrádek anebo k Interaktivnímu muzeu starokladubského koně v lesním objektu zvaném Švýcárna. Z Chrudimi do Slatiňan ujedete pět kilometrů a pokud si přidáte zajiždku ke Kočičímu hrádku a na Švýcárnu, připočítejte ještě skoro deset tisíc metrů.

Jedeme dál! Čeká nás bratru třináct kilometrů přes vesničku Kunčí, Lukavice, Lukavičku, Vížky do **ŽUMBERKA**. Že jste zde ještě nebyli? Tak to napravíme.

Z hradu Žumberk, který se v 15. století hrdě vypínal nad krajinu, zbyly již jen zubaté trosky. Zato z někdejší osady je dnes moderní městys, kde o vás bude dobře postaráno. Po cestě se občerstvíte a pohodlný nocleh najdete v nedaleké osadě Prostějov.

Toužíte-li po osvěžení duše a uklidnění mysli, pak byste neměli bez povšimnutí minout původně gotický **kostel Věch Svatých**, jehož základy byly položeny ve 14. století. Později prošel přestavbou v pseudorománském a pseudogotickém slohu.

Z původního vnitřního vybavení se dochovalo nádherné a celkem bohatě zdobené gotické sanktuárium – schránka pro uchovávání hostií. Ve stěně presbytáře je zazděna kamenná deska s erby šesti dřívějších majitelů Žumberka. Kručta nese varhany signované svým výrobcem, mistrem Kobrlem z Lomnice nad Popelkou.

Zvenku zdobí siluetu kostela zvonice se zděnou dolní částí a dřevěnou nástavbou zakončenou šindelem krytou bání.

V horkých letních dnech doporučujeme před další cestou rozrazit šipkou osvěžující hladinu zatopeného lomu. Koupání je tu celkem bezpečné, pokud se nerozhodnete hazardovat. Abyste se rychleji osušili na sálajícím slunci, vyšlápněte si pár kroků ještě na nevelký kopec nad lomem a pokochejte se výhledem do krajiny. Obhlédněte si přitom směr vašeho dalšího putování. Příštím cílem je osada Podskala u Vrbatova Kostelce.

Ovšem přibližně v polovině cesty doporučujeme krátké zastavení v obci Smrček nedaleko Chrasti a návštěvu **kostela svaté Anny** postaveného už někdy kolem roku 1350. Pokud budete mít chuť a dost sil, udělejte si ještě malou odbočku k obci Havlovice. Čekají tam na vás tři vzájemně propojené rybníky Žďár, Hoříčka a Petráň – celkem více jak padesát hektarů vodních ploch, jejichž břehy obrůstají dlouhé řady stromů. Koupat se nemusíte. Přidejte si okruh kolem vody, po rovině, bez prudkých stoupání a sjezdů. Teprve potom jedte dál.

Osada **PODSKALA** vás v rovinaté krajině možná překvapí tím, že se uložila na dně údolí, do kterého prudce spadají skalní stěny vytvářející dramatické i malebné scenerie. Pod nohama vám bude zurčet proud potoka Žejbro a když zvednete hlavu, uvidíte věž **kostela sv. Jana Křtitele**. Je to kostelík nevelký, ale půvabný. Neoplývá žádnou mimořádnou pamětihodností než tím, že je a že si zasluhuje milou pozornost s chvílí vašeho času. Možná, že právě v tomto malém venkovském kostelíku najdete ten pravý klid, pohodu a třeba se vám podaří poodhalit tajemství receptu na zklidnění těla i duše.

Podskala je správně součástí města Chrastí u Chrudimi a už za první republiky byla velmi oblíbeným cílem nedělních výletů nebo celých letních dovolených. Až sem dorazíte, nespěchejte. Zaparkujte kola u kdysi slavného Koudelova hostince, který patřival k vyhlášeným centrům gastronomie, pohostinnosti a lázeňství. Dnes funguje jako příjemný penzion. Teprve pak se vypravte na procházku.

Víte, že pan Koudela v Podskale zřídil také lázně? Tradovalo se, že voda ze zdejších studánky zázračně uzdravila už ve 12. století vladyku Vrbatu. Ale první „lázeňské provozy“, lze-li je tak pojmenovat, zde byly postaveny už na počátku 17. století. Modernizace a vrcholné úrovně se dočkaly díky podnikavému duchu pana Koudely až na začátku století dvacátého, v roce 1914. Zdárně fungovaly a prosperovaly do roku 1945. A kdo se procházel po zdejších cestíčkách? Hlavně mondénní dámy, manželky představitelů tehdejší české politické scény. Lázně Podskala se tedy již tehdy staly jakýmsi VIP klubem hlavně pro vyvolené a jejich přátele. Určitě v nich nebývalo přelidněno – měly jen 5, slovy pět, van s léčivou vodou, která byla přiváděna přímo z oné zázračné studánky.

Už jen pár kilometrů krásnou přírodou a ocitnete se v kouzelném **ÚDOLÍ SVATÉ ANNY**, kterým protéká Anenský potok. Také tento skoro zapomenutý kout Chrudimska býval v devatenáctém století vyhledávaným výletním místem. Z bývalého lázeňského hostince ve vile Božena, kterému se říkávalo Svatoanenské lázně, je v současnosti moderní penzion Karafiát. Samozřejmě nabízí wellness pobyty s relaxačními procedurami.

Nad pramenem železité vody, která nikdy nezamrzala a byla považována za léčivou, brzy vyrostla malá **kaple sv. Anny**. Je spojována s legendou o chudé chalupnici Martě, která zdejšími lesy putovala s dětmi a hledala pro ně něco k snědku. Ze zoufalství se začala modlit k Panně Marii, ta se skutečně zjevila a poslala ji domů, aby se v modlitbách obrátila ke svatě Anně, že pak jí ani jejím dětem nebude nic chybět. Zpráva o zjevení a zázraku se brzy roznesla a z údolí se stalo poutní místo. Pověst ale pokračovala. Také chromý Benjamin, který se na pouť vydal, se po koupeli ve studánce zázračně uzdravil. Stavba kaple tak byla jen logickým vyústěním předchozích zázraků. Historie však

prokázala, že kapli postavili v první polovině 19. století za epidemie cholery jako prosbu o pomoc a ochranu před touto zhoubnou nemocí. Poutě tady ale pokračovaly dál a postupně přerostly až ve velké slavnosti s tanečními zábavami. Ale to všechno už je dávná minulost. Údolí Anenského potoka je dnes enklávou klidu a pohody.

Kdo chcete načerpat nové psychické síly, duševní rovnováhu a odpočinout si od věčného shonu a stresů ze současné uspěchané doby, jste zváni ke kapli svatě Anny, do míst, kde se můžete hodiny toulat sami mezi lesními velikány nebo zde strávit pár krásných dní s rodinou a přáteli.

Na konec přidáme jeden zajímavý námět – v nedalekých Hroubovicích najdete překrásně a důstojně upravený židovský hřbitov. Stojí za to jej navštívit. A zkuste dodržet starý židovský zvyk – cestou na hřbitov zvedněte kamínek a položte jej na některý z náhrobků. Ne, nic se nestane, ale budete mít dobrý pocit.

Ze svatoanenského údolí je to do **LUŽE** co by kamenem dohodil. Pro zvědavé turisty je toto městečko pravým rájem. Hamzův park s arboretem, krásné stromořadí platanů, hrad Košumberk s muzeem, synagoga, na náměstí příjemná hospůdka s možností ubytování a zajímavými slunečními hodinami a v neposlední řadě na vršku Chlumek, prakticky uprostřed města, **kostel Panny Marie Pomocnice křesťanů**.

Kostel před nedávnem prošel opravou, dostal úplně nový kabát a tak třeba jen samotný pohled z úpatí dlouhého schodiště k hlavnímu vstupu působí impozantně. Jde o nádhernou ukázkou církevního stavitelství, kdy záměr předložit věřícím správnou perspektivu života zde na zemi a po smrti v nebi, vyšel naprosto dokonale. V podvečerním slunci, když se oranžovobílá fasáda rozsvítí, i vy tu zůstanete stát jako přikovaní. Není divu, vždyť autorem chrámu na Chlumku v Luži je slavný italský architekt Giovanni Battista Alliprandi, představitel tzv. vídeňského pozdně barokního klasicizmu v letech 1690 – 1696. Kolem kostela se můžete projít po širokém ochozu lemovaném postranními kaplemi.

Chlumek v Luži dodnes patří k nejvýznamnějším mariánským poutním místům v Čechách. Popsat interiér kostela? Netroufám si. Čím začít? Co nevynechat? Mám lepší řešení – prohlédněte si jej sami!

Ještě než vám poradíme další zajímavé místo v Luži, dejte na naši radu a zajděte aspoň na chvíli do nově opravené synagogy.

A až z chladu chrámového prostoru vyjdete znovu do slunečného dne, nezapomeňte se zastavit na zřícenině hradu Košumberk. Pěšky kolem Hamzova parku je to jen kousek. Vystoupejte na některý hradní ochoz a rozhlédněte se do kraje. Lepší odměnu si neumíte představit.

Další etapy vás povedou po trase společné pro modrý i zelený okruh. Potom už se modrý okruh stočí zpět k Chrudimi, ovšem se zastávkou v **CHRASTI**. Víte, že v 17. století si město zvolili biskupové z královéhradecké diecéze za své letní sídlo? Až do Chrasti přijedete, pochopíte proč.

Město jako by zářilo klidem a pohodou. Dolní konec náměstí zdobí opravený areál barokního zámku s **kaplí sv. Jana Nepomuckého** s původními malbami. Dnes v těchto prostorách sídlí expozice městského muzea s kolekcí zajímavých archeologických nálezů z nedalekého podlažického kláštera. Ano, toho kláštera, kde vznikla slavná dáblova bible Codex gigas – mimochodem také odvezená za třicetileté války Švédy.

Uprostřed náměstí pak stojí trojlodní barokní **kostel Nejsvětější Trojice**, nad jehož průčelím se zvedají dvě věže. Část odborníků sdílí názor, že se na jeho stavbě podílel Jan Blažej Santini-Aichel. Možná, že podle jeho návrhů vznikla i kaple sv. Martina na zdejších hřbitově. Ale zkuste sami posoudit, kolik typických stavitelských figlů Jana Blažeje se vám podaří objevit.

Také v Chrasti se nabízí ojedinělá možnost rozhlédnout se po kraji. V části Chrašice stojí vysoká vodárenská věž, která sloužila jako zásobárna užitkové vody. Kromě toho, že je sama o sobě krásnou ukázkou stavitelských schopností a estetického vnímání našich předků, je zdarma a volně přístupná od rána do večera coby rozhledna, jak uvádí městský web. Před další cestou si můžete oddechnout na břehu Chrašického rybníka nedaleko věže, popřípadě si dát něco dobrého k snědku v přílehlé krčmě. Ale to už vás bude čekat předpředposlední etapa **MODRÉHO OKRUHU**, cesta k dalšímu kostelíku a malé osadě se zajímavým jménem.

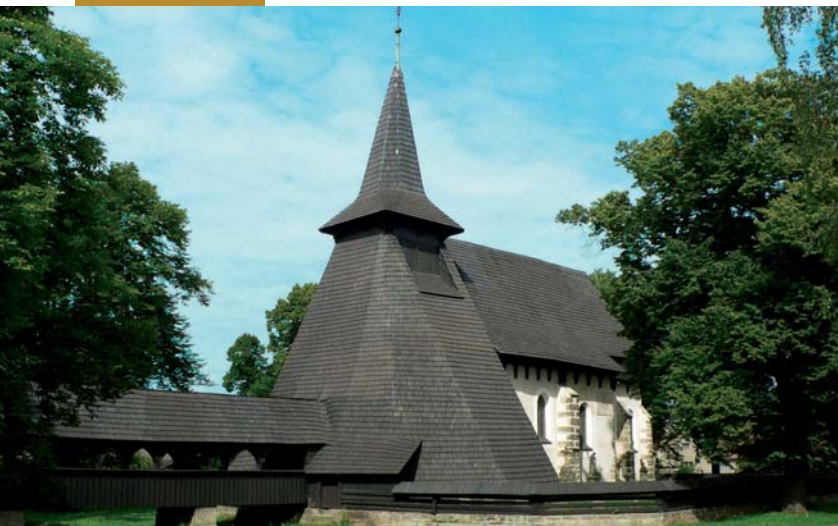
TŘI BUBNY. Proč bubny a proč zrovna tři? Stalo se v roce 1778 za prusko-rakouské války „o bavorské dědictví“. Asi ani tenkrát nikdo nechápal, proč se o bavorské dědictví musí bojovat zrovna na Chrudimsku. A co vlastně to bavorské dědictví obnášelo, se zřejmě nikdy nedozvěděli ani tři rakouští tamboři, kteří se podle legendy právě tady za temné noci sami připlížili k pozicím obsazeným Prusy a spustili na svoje nástroje skutečnou „bubnovou palbu“. Tedy, bubnovali rytmus známý jako výzva k útoku. Prusáci se údajně tak vylekali, že vzali nohy na ramena. Co je na tom pravdy, nevíme. Jisté však je, že v houštích u osady jsou dodnes rozpoznatelné zbytky jakéhosi vojenského opevnění.

Strategicky byly Tři Bubny jistě významným bodem. Jde o návrší s příjemným rozhledem do kraje, hlavně pak na Železné hory. Najdete zde bývalou hájovnu, **kostel svatého Jiří** a především klid a pohodu.

Kostelík zde stojí už od 14. století. V jeho průčelí se vypíná štíhlá věž a interiér skrývá ve vedlejším presbytáři nečekaně cenné fresky, které vytvořil neznámý umělec na začátku patnáctého století. Překvapivě hodnotné vnitřní vybavení interiéru kostela pochází ze století 17. a 18. Pod oltářem jsou údajně zakopány i ony tři legendární bubny, jako díky za boží ochranu a opravdu skvělý nápad. Kolem kostela stojí zeď, za níž býval kostelní hřbitůvek. Hospodu ale hledejte v nedaleké obci Orel.

Osada Tři Bubny je nádherným místem sama o sobě. Od obce Orel, pod jejíž úřad spadá, ji dělí dva kilometry. Jde v podstatě o nádhernou samotou, kde žije jen několik stálých obyvatel. Zkrátka místo, které nesmíte minout.

Kostel sv. Bartoloměje v Kočím blízko Chrudimi. (Kreslil Fr. Chalupa.)

Dalším příjemným zastavením je obec **KOČÍ** a především zdejší římskokatolický **kostel svatého Bartoloměje**. Nechala jej postavit druhá manželka Václava IV. Žofie Bavorská zakládací listinou v roce 1397 jako filiální kostel k hlavnímu chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Chrudimi.

Kostel působí nesmírně zajímavým dojmem. Nachází se na mírném návrší obehnán dřevěnou roubenou hradbou na podezdívce z bílého kamene, za níž stojí staré kříže bývalého hřbitova. Samotná stavba je z opukových kamenů se šindelovou sedlovou střechou. Věž polygonální zvonice zakončenou osmihranným jehlanem kryje až k zemi také šindel. Unikátním stavebním prvkem je pak barokní dřevěný krytý most, po němž se přichází ke vchodu do zvonice sloužící jako „předsíň“ vlastního chrámu.

Cestu zpět do Chrudimi si už můžete zvolit podle vlastní libosti. Ale ráno prosím znovu do sedel.

ZELENÝ OKRUH je jen o málo kratší, ale čekají vás na něm neméně zajímavé zážitky a místa zasluhující si vaši pozornost.

První vesnice, do které dorazíte, se jmenuje Topol. Také zde najdete malou církevní stavbu – kapli Jména Panny Marie. Ale měli byste si dopřát malou zájždku do přírodní rezervace Habrov se sotva znatelnými zbytky neolitického slezskoplátenického hradiště a dvěma studánkami. První z nich se jmenuje Hradištní a voda do ní vyvěrá pod spleť kořenů mezi kameny. Druhá nese název Habrovský pramen. Napájí přírodní tůň, kde se dobře daří obojživelníkům. Voda v nich není pitná. Tak raději znovu do sedel a vpřed do **HROCHOVA TÝNCE**, do města, kde byste se měli alespoň na chvíli zastavit.

Cesta vás podle mapy povede přes celou řadu vesnic a vesniček, jejichž jména jste možná slyšeli, ale pravděpodobně jste je ještě nenavštívili – jen namátkou: Čankovice, Chroustovice, Zalažany, Lozice a další. Pak opět dorazíte do Luže, kde se stočíte západním směrem a po necelé hodině jízdy můžete být zpět v Chrudimi. Ale také nemusíte. Stačí, abyste uhnuli z předepsané trasy, nechali se zlákat směrovými cedulemi k vlastnímu putování a hlavně objevování nových míst. Kostelů, kostelíků, kapliček nebo starých křížů mezi poli najdete bezpočet. Zkuste si vzít starou osvědčenou buzolu nebo kompas a vydejte se nazdařbůh cestami polními i lesními krajem kolem Chrudimi. Objevíte nový, překvapivě krásný a působivý kraj, jehož půvabům jen těžko odoláte.

Přátelé turisté, pěši i cyklisté,

předestřeli jsme vám nabídku dvou zajímavých okruhů, které vás provedou po církevních památkách Chrudimska. Kolik toho na cestách zažijete, bude záležet jen na vás. Buďte zvědaví, hledejte i to, co se do této přílohy nevešlo. Dívejte se kolem sebe pozorným pohledem, objevujte vše krásné. Všichni začínáme trochu trpět „civilizační slepotou“. Více si všímáme dopravních značek a to podstatné nám krok za krokem, rok za rokem uniká. Nedejme se!

Cyklopůjčovna ČD Chrudim je v provozu od 1. dubna do 31. října
denně 7:30 až 8:50 a 9:20 až 18:00 hodin
tel.: 725 752 148, e-mail: PCEpujkol@zap.cd.cz

